

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: VALENOVÁ Lucie

Obor: herectví ALD

Oponent diplomové práce: prof. Karel Makonj

Diplomová práce L. Valenové slibuje reflexi na téma komparace loutkového divadla pro děti a pro dospělé, bohužel musím hned v úvodu konstatovat, že slibovaného se čtenáři příliš nedostane. Pokud ovšem nemám chápat jako výslednou komparaci odstaveček na str. 55: „Na rozdíl od Batosnění se v Sóló Matches pracuje s velmi malými, do detailu propracovanými loutkami. Proto inscenace vyžaduje spíše komorní prostor pro menší počet diváků s využitím světla.“

Že by malé, do detailu propracované loutky byly specifikem loutkového divadla pro dospělé? Nebo že by komorní prostor? Ale ten je využíván i v Batosnění, takže nevím...

V práci je totiž až příliš času věnováno popisu fabulí obou analyzovaných inscenací, popisu zkoušení, což jsou všechno pouze podklady a jakási zahřívací kolečka pro budoucí reflexi a výslednou komparaci, takto působí spíše jako „vata“ a prostředek k nabývání požadovaných stránek.

Vím, v názvu práce je předem uvedeno „na základě vlastních zkušeností“, což ovšem nevyklučuje možnost skutečné reflexe a komparace, takto je název práce zavádějící, i když – přiznávám - náročný. Možná méně by bylo více a větší skromnost v pojmenování a tematizaci by práci jen prospělo. Spousta času i prostoru je – dle mého soudu – spotřebována trochu zbytečně i jakémusi „Úvodu do pedopsychologie“, nutně značně schematizujícímu a zjednodušenému, zatímco zcela postrádám alespoň částečný exkurs do dějin českého (evropského, světového) loutkářství z hlediska tématu. Tento exkurs nemohou nahradit googlovské medailonky 4 současných českých profesionálních loutkových divadel (přesný způsob výběru mi zůstává utajen – k tématu se příliš nevztahuje, snad jen popularita zmíněných divadel). Kdy vlastně ke spojení loutkové divadlo – dětský divák došlo? Bylo tomu tak vždy a všude? Jak to s tou loutkou v průběhu dějin vlastně je?

To se z práce v podstatě vůbec nedozvíme a přitom tyto otázky považuji za zcela zásadní. Proto tuto odpověď neodpustím diplomantce při ústní obhajobě. (Jen na okraj: J. Malík neměl s Divadlem Alfa mnoho společného.)

Práce je plná banálních klišé a zjištění, např. v podstatě nerozumím větě na str. 8: „Myslím si, že někteří divadelníci, nebo divadelní společnosti, neberou předlohu nebo konečný tvar jako prostor pro vzdělání jednotlivce a jejich tvorba je následkem předjímání názoru na loutkové divadlo pro děti obecně.“

Mohla by diplomantka konkretizovat a blíže vysvětlit, popřípadě i dodat, proč by předloha nebo konečný tvar měly být prostorem pro vzdělání jednotlivce? A o jaké „předjímání názoru“ jde?

Jiné téma diplomantka otevírá na str. 58: „Ověřila jsem si, jak je důležité klást důraz na předlohu a vizuální podněty představení, nebo jak důležitou roli

hraje v přípravě inscenace režijní a dramaturgická složka." Nebo na jiném místě: „Na základě svých zkušeností se domnívám, že téma, příběh, dramaturgie, režie i scénografie mohou značně ovlivnit průběh tvorby inscenace a její výsledek.“ (str. 25)

To jsou skutečně výsledky studia na vysoké veřejné škole?

Co už jiného než téma, příběh, dramaturgie, režie i scénografie mohou značně ovlivnit průběh tvorby inscenace a její výsledek? Snad jen herectví, které je diplomantčíným studovaným oborem, ale kterému se věnuje v diplomové práci poměrně skoupě, ke škodě práce ovšem.

Kdyby diplomantka podnikla onen historický exkurs do dějin českého loutkářství, možná by zjistila, že mnohem dříve než sourozenci Frabetti se svým Theatre for the Very Young (o kterých píše shodnými slovy hned dvakrát – na stranách 16-17 a na str. 28) se objevil český festival Mateřinka s velmi specifickým zaměřením, tématu práce velmi blízkým, a že v české loutkářské dramatičce se již dávno objevovaly takové bestsellery pro nejmenší jako Malíkův Míček Flíček či Středovy Pohádky pana Pohádky, které obletěly minimálně Evropu a připravovaly podhoubí pro tento typ divadla právě díky schopnosti moderní adaptace tradičních pohádkových archetypů.

Zároveň bych diplomantce ještě doporučil ujasnit si rozdíl mezi tématem a námětem, což není totéž, i když se někdy chybně „námět“ vnímá pouze jako překlad cizího slova „téma“. Tématem však rozhodně není vytvoření inscenace pro nejmenší (str. 25).

Asi nejcennější mi v celé práci připadají postřehy o sepětí scénografie a technologie, asi i proto, že jsou autentické a vycházející z diplomantčíných přímých hereckých zkušeností.

Škoda, že této autenticity, nikoli deskripce není v práci více a že práce vůbec není více koncentrována na diplomantčín studovaný obor, určitě by došla k zajímavějším a koncentrovanějším zjištěním...

Práci d o p o r u č u j i k obhajobě.

Kromě již zmíněné otázky z úvodu posudku se ptám diplomantky ještě takto: Jak by charakterizovala konkrétní rozdíly ve své loutkoherecké tvorbě v inscenaci Batosnění a v inscenaci Sóló Matches?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 9.9. 2016

.....

p o d p i s